

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 20Cpr/6/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1213215178
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Vladová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2016:1213215178.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v konaní pred samosudcom JUDr. Norou Vladovou v právnej veci navrhovateľa: Fond na podporu vzdelávania, so sídlom Panenská 29, Bratislava, IČO: 47 245 531, zast. advokátskou kanceláriou AENEA Legal s.r.o., so sídlom Jozefská 3, Bratislava, IČO: 35 951 125, proti odporcovi: J. L. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, L., zast. Prosman a Pavlovič advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, o zaplatenie 6.827,15 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.827,15 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 21.12.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania vo výške 409,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 5791,08 €, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom postúpeným tunajšiemu súdu Okresným súdom Bratislava I dňa 20.05.2013 sa navrhovateľ Fond na podporu vzdelávania (predtým Študentský pôžičkový fond) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 6827,15 € s príslušenstvom a trov konania.

Svoj návrh odôvodnil tým, že odporca bol v rokoch 2010 až 2012 členom rady Fondu, pričom členstvo v rade Fondu je čestné a člen rady Fondu nemôže byť zároveň zamestnancom Fondu. Z charakteristiky funkcie člena rady Fondu vyplýva, že ak tento člen vykonáva činnosť pre Fond, nie je oprávnený prijať odmenu za jej výkon. Napriek uvedenému s poukazom na zákon číslo 311/2001 Z. z. Zákonník práce navrhovateľ ako zamestnávateľ konajúci prostredníctvom bývalého štatutárneho orgánu a odporca ako zamestnanec uzatvorili v dňoch 11.03.2010, 19.04.2010, 14.06.2010, 20.10.2010, 15.12.2010 a 17.12.2010 dohody o vykonaní práce, na základe ktorých boli odporcovi poukázané finančné prostriedky v celkovej výške 6.661,72 € a dňa 29.04.2011 bola na základe dohody o vykonaní práce vyplatená odporcovi odmena vo výške 165,43 €. Z obsahu týchto dohôd vyplýva, že plnenia, ktoré odporca Fondu na ich základe poskytol, súvisia s pôsobením odporcu v rade Fondu, resp. záležitosťami patriacimi do pôsobnosti rady Fondu, a keďže výkon jeho funkcie v rade Fondu bol čestný, odporca nebol oprávnený od navrhovateľa za tieto plnenia prijať odmenu. Navrhovateľ ďalej uviedol, že sa domnieva, že zmluvné strany uzatvárali predmetné dohody za iným účelom, ako je uvedené v ich predmete. Navrhovateľ ako zamestnávateľ a odporca ako zamestnanec a zároveň člen rady Fondu neboli oprávnení uzatvoriť dohodu o vykonaní práce v zmysle Zákonníka práce. Dohody boli uzatvorené v rozpore s § 3 ods. 8 zákona číslo 200/1997 Z. z. o Študentskom pôžičkovom fonde a výslovne odporujú jeho zneniu, preto sú s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Z vyššie uvedeného vyplýva, že finančné prostriedky, ktoré navrhovateľ poukázal odporcovi z titulu predmetných dohôd boli odporcovi vyplatené na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Odporca sa na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil a je povinný vrátiť prijaté plnenia. Navrhovateľ nemá voči

odporcovi povinnosť vrátiť mu plnenia, ktoré odporca poskytol navrhovateľovi na základe dohôd, nakoľko z charakteru týchto plnení vyplýva, že boli realizované v rámci výkonu funkcie člena rady. Navrhovateľ si zároveň uplatnil aj úrok z omeškania, nakoľko listom zo dňa 04.12.2012 vyzval odporcu, aby finančné prostriedky Fondu vrátil v lehote 3 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy, pričom má za to, že výzva bola odporcovi doručená najneskôr v desiaty deň od jej odoslania a teda odporca výzvu prevzal najneskôr dňa 14.12.2012, avšak finančné prostriedky nevrátil. V zmysle uvedeného odporca sa dostal do omeškania s vrátením finančných prostriedkov ku dňu 18.12.2012.

Navrhovateľ k návrhu pripojil nasledovné listinné dôkazy: kópiu Dohody o vykonaní práce uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom podľa § 226 Zákonníka práce zo dňa 11.03.2010, kópiu Dohody o vykonaní práce uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom podľa § 226 Zákonníka práce zo dňa 19.04.2010, kópiu Dohody o vykonaní práce uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom podľa § 226 Zákonníka práce zo dňa 14.06.2010, kópiu Dohody o vykonaní práce uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom podľa § 226 Zákonníka práce zo dňa 20.10.2010, kópiu Dohody o vykonaní práce uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom podľa § 226 Zákonníka práce zo dňa 15.12.2010, kópiu Dohody o vykonaní práce uzatvorenú medzi navrhovateľom a odporcom podľa § 226 Zákonníka práce zo dňa 17.12.2010, kópiu príjmových pokladničných dokladov z 16.03.2010, 22.04.2010, 22.10.2010, 17.12.2010, 29.04.2011, kópie hromadných príkazov na úhradu z 20.12.2010, kópie dokladov o osobnom prevzatí finančných prostriedkov z 16.03.2010, 22.04.2010, 22.10.2010, 17.12.2010, 29.04.2011, kópie z výpisov z účtu Študentského pôžičkového fondu za účtovné obdobia 28.06. - 04.07.2010 a 16.08.-31.12.2010 a kópiu výzvy Študentského pôžičkového fondu adresovanej odporcovi na vrátenie vyplatených finančných prostriedkov v celkovej výške 8658,01 €.

Odporca sa k návrhu vyjadril v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 05.06.2013 v ktorom uviedol, že návrh považuje v celom rozsahu za nedôvodný a odmieta tvrdenia navrhovateľa, že sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. S navrhovateľom uzavrel platné dohody o vykonaní práce v súlade so Zákonníkom práce a Zákonom o Študentskom pôžičkovom fonde, na základe ktorých vykonal pre navrhovateľa dohodnutý druh práce za čo mu navrhovateľ vyplatil dohodnutú odmenu. Vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že výkon práce odporcu v zmysle predmetných dohôd nijako nesúvisel s výkonom funkcie odporcu ako člena rady Fondu. Z jazykového a gramatického výkladu § 5 ods. 4 zákona o Študentskom pôžičkovom fonde (ďalej Zákon o ŠPF) nie je možné jasne určiť či bolo cieľom zákonodarcu, aby člen rady nemohol byť zamestnancom Fondu. Odporca nebol riadnym zamestnancom Fondu, nakoľko nešlo o zamestnávanie v riadnom pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy ale len na základe dohôd o vykonaní práce uzatvorených ad hoc a preto predmetné dohody neboli uzatvorené v rozpore s § 3 ods. 8 Zákona o ŠPF a teda nie sú v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Tieto dohody boli iniciované a vypracované navrhovateľom k ich uzatvoreniu došlo na základe dobrovoľnej vôle tak navrhovateľa ako aj odporcu, zmluvu uzatvorili slobodne, vážne, zrozumiteľne, bez nátlaku. Obe strany predmetných dohôd si všetky svoje povinnosti z uzatvorených dohôd riadne a včas splnili a všetky dohody boli ukončené vykonaním pracovnej úlohy. V prípade ak by súd považoval tieto dohody za neplatné, takúto neplatnosť týchto dohôd odporca nespôsobil a ani ju spôsobiť nemohol, a preto v zmysle § 17 ods. 3 Zákonníka práce mu takáto neplatnosť nemôže byť na ujmu. Tvrdenia navrhovateľa, že len odporca sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil nemožno akceptovať, nakoľko je potrebné postupovať v zmysle § 457 Občianskeho zákonníka a teda by v danom prípade povinnosti odporcu vrátiť navrhovateľovi prijaté plnenia korešpondovala povinnosť navrhovateľa vrátiť odporcovi jeho plnenia, ktoré Fondu poskytol. Odporca vzniesol voči uplatnenému nároku navrhovateľa námietku premlčania z dôvodu uplynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, nakoľko navrhovateľ mal vedomosť o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane odporcu už v čase, kedy odporca prijal jednotlivé odmeny z uzatvorených dohôd. Na základe týchto skutočností navrhol návrh ako nedôvodný v celom rozsahu zamietnuť.

Odporca k vyjadreniu pripojil ako listinný dôkaz Štatút Študentského pôžičkového fondu z novembra 2007.

Navrhovateľ v písomnom podaní doručenom súdu dňa 08.04.2013 oznámil, že v zmysle § 23 ods. 1 zákona č. 396/2012 Z.z. o Fonde na podporu vzdelávania bol Študentský pôžičkový fond zrušený, pričom podľa § 23 ods. 2 tohto zákona sa právnym nástupcom stal od 01.01.2013 Fond na podporu vzdelávania so sídlom Panenská 29, Bratislava, IČO: 47 245 531, keď žiadal, aby súd vo veci ďalej s týmto konal ako s právnym nástupcom zaniknutého Študentského pôžičkového fondu, a teda súd podľa §

107 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku následne vo veci konal s právnym nástupcom Študentského pôžičkového fondu a to s Fondom na podporu vzdelávania ako so žalobcom, lebo ak po začatí konania zanikne právnická osoba, súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom, a ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

V ďalšom podaní doručenom súdu dňa 02.12.2013 navrhovateľ k podaniu odporcu uviedol, že dohody o vykonaní práce boli uzatvárané v rozpore so zákonom a teda boli neplatné. Navrhovateľ ďalej poukázal na § 3 ods. 8 Zákona o ŠPF, podľa ktorého výkon funkcie člena rady Fondu je výkonom čestným. Podľa § 9 zákona o Študentskom pôžičkovom fonde má člen rady Fondu nárok iba na náhradu cestovných výdavkov, pričom tento zákon členom rady iný nárok na odmenu nepriznáva. Dohoda o vykonaní práce nezakladá pracovný pomer, avšak je pracovnoprávnym vzťahom, ktorého účastníkom je zamestnanec a zamestnávateľ. Zákon upravuje, že člen rady nesmie byť zamestnancom ako takým pričom nerozlišuje, či člen rady Fondu nesmie byť zamestnancom Fondu z titulu pracovného pomeru alebo iného pracovnoprávneho vzťahu. V prípade, ak by zákon pripustil, že člen rady Fondu môže byť zamestnancom Fondu bol by v podriadenej pozícii voči svojmu zamestnávateľovi teda voči subjektu, ktorý mal riadiť a spravovať. Za Fond koná štatutárny orgán, ktorým je riaditeľ. Člen rady Fondu ako zamestnanec Fondu by bol nútený konať na základe požiadaviek riaditeľa t.j. osoby ktorú bol v zmysle zákona oprávnený vymenúvať, odvolávať a určovať jej mzdu. Uvedený stav by bol konfliktom záujmov, čo však zákonodarca obsahom zákona absolútne vylúčil. Všetky činnosti, ktoré mal žalovaný pre Fond vykonávať súviseli s výkonom jeho funkcie ako členom rady. Obsah činnosti, ktorý je špecifikovaný v jednotlivých dohodách jednoznačne súvisí s výkonom funkcie člena rady Fondu. Fond nemohol od odporcu prijať neoprávnený prospech, pretože výkon funkcie bol bezodplatný a poskytnuté plnenie súviselo s výkonom funkcie člena rady Fondu. Člen rady Fondu si plnil iba svoje povinnosti z titulu výkonu čestnej funkcie. Fond z titulu neplatnosti dohôd o vykonaní práce nie je tak povinný vrátiť odporcovi žiadne plnenie. Fond vznikol v roku 1997, avšak pred rokom 2004 a ani po roku 2011 sa dohody o vykonaní práce neuzatvárali, a ani členom rád Fondu sa nevyplácali žiadne finančné prostriedky. Členovia rád Fondu bezodplatne plnili aj úlohy uvedené v dohodách o vykonaní práce, lebo to považovali za výkon svojej funkcie. Výročná správa Fondu za rok 2010, ktorá bola predložená do príslušného výboru Národnej rady Slovenskej republiky v roku 2011 a prerokovaná v mesiaci 06/2011 nebola vzatá na vedomie. Práve s poukazom na túto skutočnosť sa spustil mechanizmus preverovania správnosti respektíve zákonnosti poskytovania peňažného plnenia Fondom jednotlivým členom rád Fondu, čo vyplýva aj z výročnej správy Fondu za rok 2011, ktorá je zverejnená na webovej stránke Fondu. V zmysle § 4 písm. e) zákona o Študentskom pôžičkovom fonde sa výročná správa Fondu predkladá Národnej rade Slovenskej republiky. Po internom prešetrení minulej činnosti Fondu týkajúcej sa vyplácania peňažného plnenia Fondom jednotlivým členom rád Fondu, Fond pristúpil k zaslaní výziev dotknutým osobám, aby peňažné plnenia vrátili. Odporca nenadobudol status zamestnanca, nakoľko dohody o vykonaní práce nikdy platne a účinne nevznikli. S poukazom na uvedené sa odporca nemôže domáhať ochrany v zmysle Zákonníka práce a aplikácie § 17 ods. 3 Zákonníka práce, keďže Zákonník práce poskytuje ochranu len zamestnancom. Neplatnosť dohody o vykonaní práce nemožno konvalidovať tým, že odporca bol pri jeho podpise dobromyseľný.

Vo vyjadrení doručenom súdu dňa 16.12.2013 sa navrhovateľ vyjadril k námietke premlčania uplatneného nároku vnesenej odporcom, v ktorom uviedol, že ju považuje za bezdôvodnú a neopodstatnenú. Subjektívna premlčacia doba začala plynúť najskôr dňa 05.10.2011, kedy revízne orgány na základe odborného právneho stanoviska vytkli Fondu nesprávnosť vyplatenia finančných prostriedkov bývalým členom rád Fondu. Fond sa neoprávnene vyplatenými odmenami začal zaoberať v roku 2011, čo vyplýva aj z výročnej správy za rok 2012 pôvodného Študentského pôžičkového fondu a pôvodného PFZP (Fondu), ktorá je zverejnená na webovej stránke Fondu www.fhfv.sk. Fond predložil do výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre vzdelávanie, vedu, mládež a šport výročnú správu o činnosti a hospodárení Študentského pôžičkového fondu, vrátane účtovnej závierky za rok 2010. Dňa 16.06.2011 sa konala 15. schôdza výboru, predmetom ktorej okrem iného bolo aj prerokovanie predmetnej výročnej správy za rok 2010. Výbor prerokoval predloženú výročnú správu a následne neprijal platné uznesenie, ktorým by vzal túto výročnú správu na vedomie a žiadal preveriť zistenia. S poukazom na uvedené rada Fondu dňa 14.09.2011 prijala uznesenie rady ŠPF zo dňa 14.09.2011. Z toho vyplýva: „Riaditeľovi sa ukladá Fondu vyžiadať od právnikovi Fondu stanovisko, či s členom rady a členom dozornej rady môže Fond uzatvárať dohodu o vykonaní práce, vrátane vyjadrenia, či je uzatváranie takýchto dohôd v súlade s § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF. V danom čase už členmi rady ŠPF neboli členovia rady, ktorí prijali od ŠPF peňažné plnenia. Rada ŠPF fungovala v novom personálnom

zložení. V nadväznosti na uznesenie Rady ŠPF zo dňa 14.09.2011 bolo v októbri 2011 právnym zástupcom ŠPF vypracované právne stanovisko a to Memorandum zo dňa 05.11.2011, predmetom ktorého bola „Problematika uzatvárania dohôd o vykonaní práce členom rady Fondu a členom dozornej rady so Študentským pôžičkovým fondom a ich súlad s ustanovením § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF.“ V zmysle Memoranda bol právnym zástupcom Fondu vyslovený nasledovný záver: „Dohoda o vykonaní práce uzatvorená členom rady Fondu a členom dozornej rady a ŠPF nie je v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF.“ Následne na základe predmetného stanoviska postupovali revízne orgány Fondu a vytkli Fondu nesprávnosť vyplatenia finančných prostriedkov bývalým členom rád Fondu. Tak najskorší možný začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je od 05.10.2011. Ďalej poukázal na skutočnosť, že Občiansky zákonník rozlišuje plynutie objektívnej a subjektívnej premlčacej doby. S poukazom na § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby a objektívnej premlčacej doby môže byť rôzny. Odporca nepredložil súdu žiadne doklady preukazujúce respektíve potvrdzujúce tvrdenia o premlčaní nároku v takmer celej jeho časti. Odporca nepreukázal, že subjektívna premlčacia doba uplynula skôr, ako bol nárok, ktorý je predmetom tohto konania uplatnený na súde. Podstatou subjektívnej premlčacej doby je skutočnosť, že začína plynúť od momentu, v ktorom sa subjekt reálne dozvie o bezdôvodnom obohatení na jeho úkor a nie od momentu, v ktorý sa subjekt o bezdôvodnom obohatení teoreticky mohol dozvedieť. V danom prípade subjektívna premlčacia doba nezačala plynúť v rovnakom momente, ako premlčacia doba objektívna. Preto má za to, že plynutie subjektívnej premlčacej doby v danom prípade navrhovateľ preukázal. Občiansky zákonník priznáva ochranu osobe oprávnenej, t.j. osobe, ktorá sa domáha svojho nároku (v danom prípade vydania bezdôvodného obohatenia) tým, že ustanovuje, že lehota na uplatnenie jej práva začína plynúť od momentu, kedy sa oprávnená osoba reálne dozvie t.j. má skutočnú vedomosť o tom kto a kedy sa na jej úkor bezdôvodne obohatil. Osoba oprávnená sa nemôže domáhať svojho práva skôr, ako sa o svojom nároku dozvedela. Ochrana osoby oprávnenej je však limitovaná plynutím objektívnej premlčacej doby. Uvedeným Občiansky zákonník (s poukazom na princíp právnej istoty) priznáva ochranu aj osobe povinnej. Osobe oprávnenej môže subjektívna premlčacia doba začať plynúť kedykoľvek, aj po uplynutí objektívnej premlčacej doby, avšak ak osoba povinná vznesie námietku premlčania, nárok osoby oprávnenej jej súdom priznaný nebude. Navrhovateľ sa v tomto konaní domáha nároku, na ktorého uplatnenie mu v čase podania návrhu neuplynula premlčacia doba.

V podaní zo dňa 24.01.2014, doručenom súdu dňa 28.01.2014 navrhovateľ okrem iného uviedol, že právny zástupca navrhovateľa sa problematikou predmetných dohôd zaoberal prvýkrát až na základe uznesenia rady Fondu zo dňa 14.09.2011. Ďalej uviedol, že sa domáha vyplatenia brutto sumy, nakoľko v prospech odporcu bola vyplatená celá brutto suma a to časť priamo odporcovi a časť do štátneho rozpočtu. V uvedenej časti bol navrhovateľ v pozícii platcu dane.

Odporca vo vyjadrení doručenom súdu dňa 29.04.2014 uviedol, že predmetné dohody sú platné a v súlade so zákonom, pričom ich predmet nesúvisí s pôsobením odporcu ako člena rady Fondu. Odporca taktiež namietal tvrdenia navrhovateľa, že uzatvorením dohôd došlo k porušeniu § 5 ods. 4 zákona o ŠPF. Poukázal na skutočnosť, že činnosť rady Fondu, ktorá vychádza zo zákonom vymedzenej pôsobnosti rady Fondu je možné charakterizovať ako činnosť schvaľovacia a rozhodovacia, pričom činnosti ktoré boli predmetom predmetných dohôd boli činnosťami analytickými. Prácu v zmysle dohôd vykonával vo svojom voľnom čase mimo rámca jeho povinností ako člena rady Fondu.

Vo svojom podaní doručenom súdu dňa 02.06.2014 navrhovateľ poukázal na neadekvátnosť výšky odmien vyplatených odporcovi na základe predmetných dohôd a tiež ktoré dohody o vykonaní práce uzatvorené s odporcom korešpondujú s ktorými ustanoveniami rady Fondu a dozornej rady.

Odporca vo svojom podaní doručenom súdu dňa 02.06.2014 uviedol, že na základe predmetných dohôd vykonával analytickú činnosť, pričom táto činnosť nemala nič spoločné s jeho členstvom v rade Fondu. Odporca k tvrdeniam navrhovateľa o výške poskytnutých odmien, že má za to, že výška odmeny za činnosti vyplývajúcej z jednotlivých dohôd bola adekvátna a primeraná obsahovej náplni každej z týchto činností.

Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu navrhovateľa, výpoveďou štatutárneho zástupcu navrhovateľa, prednesom právneho zástupcu odporcu, výpoveďou odporcu, výpoveďou svedkov a obsahom listinných dôkazov založených v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

V konaní bolo preukázané, že odporca bol členom rady Fondu Študentského pôžičkového Fondu, právneho predchodcu navrhovateľa.

Dňa 11.03.2010 právny predchodca navrhovateľa Študentský pôžičkový fond ako zamestnávateľ a odporca ako zamestnanec uzatvorili Dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, predmetom ktorej bolo rozpracovanie uznesenia vlády SR č. 734 zo dňa 14.10.2009 odporcom na podmienky Študentského pôžičkového fondu na zasadnutie konané dňa 16.03.2010 s predpokladaným rozsahom práce 10 hodín a odmena za vykonanú prácu bola dojednaná vo výške 165,43 €.

Dňa 19.04.2010 právny predchodca navrhovateľa Študentský pôžičkový fond ako zamestnávateľ a odporca ako zamestnanec uzatvorili Dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, predmetom ktorej bola príprava návrhu na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01.07.2010 a podkladov poskytovania pôžičiek pre školský rok 2010/2011 odporcom na zasadnutie konané dňa 22.04.2010 s predpokladaným rozsahom práce 10 hodín a odmena za vykonanú prácu bola dojednaná vo výške 165,43 €.

Dňa 14.06.2010 právny predchodca navrhovateľa Študentský pôžičkový fond ako zamestnávateľ a odporca ako zamestnanec uzatvorili Dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, predmetom ktorej bola príprava návrhov na dopracovanie štatútu Fondu v súlade s uzneseniami rady Fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zmenou sadzobníka poplatkov odporcom v období od 15.06.2010 do 29.06.2010 s predpokladaným rozsahom práce 120 hodín a odmena za vykonanú prácu bola dojednaná vo výške 3000,- €.

Dňa 20.10.2010 právny predchodca navrhovateľa Študentský pôžičkový fond ako zamestnávateľ a odporca ako zamestnanec uzatvorili Dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, predmetom ktorej bola príprava analýzy posúdenia žiadostí o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej vysokej škole s aspektom zvýšenia pôžičky do 2 - násobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného odporcom na zasadnutie konané dňa 22.10.2010 s predpokladaným rozsahom práce 10 hodín a odmena za vykonanú prácu bola dojednaná vo výške 165,43 €.

Dňa 15.12.2010 právny predchodca navrhovateľa Študentský pôžičkový fond ako zamestnávateľ a odporca ako zamestnanec uzatvorili Dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, predmetom ktorej bola príprava návrhov na poskytovanie pôžičky v súvislosti s pripravovaným spolpatnením vysokoškolského vzdelávania v Českej republike a zvýšenia školného v Anglicku odporcom na zasadnutie konané dňa 17.12.2010 s predpokladaným rozsahom práce 10 hodín a odmena za vykonanú prácu bola dojednaná vo výške 165,43 €.

Dňa 17.12.2010 právny predchodca navrhovateľa Študentský pôžičkový fond ako zamestnávateľ a odporca ako zamestnanec uzatvorili Dohodu o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce, predmetom ktorej bola príprava zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone o novele súvisiacich zákonov odporcom v období od 20.12.2010 do 31.12.2010 s predpokladaným rozsahom práce 150 hodín a odmena za vykonanú prácu bola dojednaná vo výške 3000,- €.

Dňa 29.04.2011 bola Študentským pôžičkovým fondom vyplatená odporcovi odmena vo výške 165,43 € na základe Dohody o vykonaní práce podľa § 226 Zákonníka práce uzatvorenej právnym predchodcom navrhovateľa Študentským pôžičkovým fondom ako zamestnávateľom a odporcom ako zamestnancom.

Na základe dohôd boli navrhovateľom v prospech odporcu poukázané finančné prostriedky v celkovej výške 6.827,15 €.

Výzvou na úhradu zo dňa 04.12.2012 vyzval právny predchodca navrhovateľa Študentský pôžičkový fond odporcu na vrátenie finančných prostriedkov vyplatených Fondom na základe predmetných dohôd v celkovej výške 8658,01 € do 3 dní odo dňa doručenia výzvy, nakoľko tieto finančné prostriedky boli poskytnuté v rozpore s § 5 ods. 4 zákona o Študentskom pôžičkovom fonde, pretože člen rady Fondu nemôže byť zamestnancom Fondu a v zmysle § 3 ods. 8 Zákona o ŠPF členstvo a funkcie v rade Fondu sú čestné.

Vzhľadom ku skutočnosti, že v zmysle § 23 ods. 1 zákona č. 396/2012 Z.z. o Fonde na podporu vzdelávania bol Študentský pôžičkový fond zrušený, pričom podľa § 23 ods. 2 tohto zákona sa právnym nástupcom stal Fond na podporu vzdelávania so sídlom Panenská 29, Bratislava, IČO: 47 245 531, súd v konaní pokračoval s právnym nástupcom, a teda s Fondom na podporu vzdelávania.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní poukázal na skutočnosť, že v zákone je pôsobnosť člena rady vymedzená iba demonštratívne.

Odporca na pojednávaní uviedol, že predtým ako uzatvoril predmetné dohody, tak si naštudoval všetky právne predpisy a štatút Fondu, pričom tieto dohody uzatvoril bez najmenej pochybnosti žeby porušoval zákon. Uviedol, že výslovne nesúhlasí, že proces schvaľovania zahŕňa aj proces vypracovania podkladov na schvaľovanie.

Dňa 05.10.2011 vypracovala spoločnosť AENEA Legal s.r.o. Memorandum, ktorého predmetom bola problematika uzatvárania dohôd o vykonaní práce s členom rady fondu a členom dozornej rady so ŠPF a ich súlad s ust. § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF. Zo zhrnutia uvedeného memoranda vyplýva, že dohoda o vykonaní práce uzatvorená členom rady fondu a členom dozornej rady s ŠPF nie je v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 zákona o ŠPF.

Súd z výpovede svedka A.. L. B. zistil, že funkciu riaditeľa Študentského pôžičkového fondu zastával v období od 01.10.1997 do 28.10.2011. V tom čase mal fond asi 10 zamestnancov a preto prijímali ďalších. Vzhľadom k tomu, že bolo potrebné riešiť mnoho otázok mimo rámca činností členov rady Fondu, boli uzatvárané dohody o vykonaní práce s členmi rady a členmi dozornej rady, pričom tieto dohody sám vypracovával po konzultácii s právnikmi, ale doklad o tejto konzultácii nemá. Na odporcu si pamätá ako na člena skupiny veľmi aktívnych ľudí, ktorí fondu odborne pomáhali. Svedok nemal vedomosť o tom že člen rady nemôže byť zamestnancom fondu a teda že dohody by mohli byť v rozpore so zákonom. Svedok uviedol, že ako štatutár výšku odmeny určoval po dohode v rade a závisela od rozsahu práce a významu práce pre Fond. Skutočnosť, že viacerí členovia rady mali vypracované rovnaké dohody o vykonaní činnosti odôvodnil tým, že potreboval analýzu zástupcov viacerých vysokých škôl z čoho následne spracoval celkovú analýzu.

Súd z výpovede svedka H.. E. F., ktorý vykonával funkciu člena rady ŠF od leta 2011 dokonca roka 2012 na základe menovania študentskou radou VŠ zistil, že keď bol členom rady Fondu, nepoberal žiadnu odmenu z fondu za výkon svojej činnosti a za jeho pôsobenia noví členovia rady Fondu nepodpisovali dohody o vykonaní práce, členom fondu, ktorí cestovali z iných regiónov Slovenska bolo preplácané iba cestovné. O odmenách na základe ktorých boli členom rady a členom dozornej rady vyplácané odmeny sa dozvedel predtým ako sa stal členom rady, keď pracoval na Ministerstve školstva SR ako poradca pre vysokoškolskú novelu. Na zasadnutí rady Fondu sa uzniesli na vypracovaní analýzy a hodnotení prác predchádzajúcich členov Fondu, pričom na základe tejto analýzy sa rada rozhodla požiadať jednotlivých bývalých členov o dobrovoľné vrátenie vyplatených odmien. Svedok ďalej uviedol, že dozorná rada spolu s členmi rady Fondu porovnávali dohody o vykonaní práce a niektoré výstupy na základe dohôd, pričom došli k záveru, že išlo o prácu vykonávanú ako členov rady Fondu a kvalita týchto prác nezodpovedala výške poskytnutých odmien. V čase, keď bol svedok členom rady, jednotlivé úlohy zadával predseda Fondu a zisťoval ktorý z členov rady vykoná úlohu na báze dobrovoľnosti a až v prípade ak nebol žiadny dobrovoľník, zadával úlohy predseda rady Fondu. Rokovania rady boli povinné 4 krát ročne, ale konali sa viac krát, pričom predseda rady pred každým rokovaním zaslal dokumenty týkajúce sa programu rokovania a bolo nevyhnutné sa na tieto rokovania pripravovať. Rada pracovala aj mimo rokovaní.

Z čestného vyhlásenia tohto svedka zo dňa 05.03.2014 súd zistil, že v období od 01.08.2011 do 31.12.2012 zastával funkciu člena rady Študentského pôžičkového fondu a z dôvodu zastávania uvedenej funkcie sa okrem iného podieľal aj na: pripomienkovaní a navrhovaní zmien rokovacieho poriadku rady a dozornej rady ŠPF, pripomienkovaní a navrhovaní zmien štatútu ŠPF, pripomienkovaní a navrhovaní zmien sadzobníka poplatkov a náhrad ŠPF, navrhovaní zmien zmluvy o pôžičke uzatvárajanej medzi ŠPF a dlžníkmi, pripomienkovaní návrhu zákona o Fonde na podporu vzdelávania, pripomienkovaní metodického pokynu ŠPF a to bez nároku na odmenu, keďže vyššie uvedené aktivity súviseli s jeho funkciou člena rady Fondu.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka za väzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohládavka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spoločenej sčody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutocností uvedených v zákone.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom požičkovom fonde platného a účinného v čase uzatvárania uvedených dohôd, zriaďuje sa Študentský požičkový fond (ďalej len „fond“) ako neštátny účelový fond na poskytovanie pôžičiek študentom vysokých škôl.

Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom požičkovom fonde platného a účinného v čase uzatvárania uvedených dohôd, podrobnosti o činnosti a pôsobnosti fondu upraví štatút fondu.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom požičkovom fonde platného a účinného v čase uzatvárania uvedených dohôd, orgánmi fondu sú: a) rada fondu, b) riaditeľ fondu a c) dozorná rada.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom požičkovom fonde platného a účinného v čase uzatvárania uvedených dohôd, najvyšším orgánom fondu je rada fondu. Rada fondu vykonáva správu fondu a riadi jeho činnosť.

Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom požičkovom fonde platného a účinného v čase uzatvárania uvedených dohôd, členstvo a funkcie v rade fondu sú čestné.

Podľa § 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom požičkovom fonde platného a účinného v čase uzatvárania uvedených dohôd, do pôsobnosti rady fondu patrí najmä:

- a) rozhodovať po dohode s ministrom školstva o poskytnutí prostriedkov fondu na pôžičky pre študentov na vysokých školách, prípadne aj pre študentov, ktorí študujú na vysokých školách v Slovenskej republike v postavení zahraničného Slováka,
- b) schvaľovať štatút fondu a rokovací poriadok rady fondu,
- c) schvaľovať rozpočet fondu,
- d) schvaľovať ročnú účtovnú závierku fondu overenú audítorom,
- e) schvaľovať výročnú správu o hospodárení a činnosti fondu za predchádzajúci rok, ktorá sa predkladá Národnej rade Slovenskej republiky, ministrovi a Študentskej rade vysokých škôl,
- f) vymenovať a odvolať riaditeľa fondu a určovať jeho mzdu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom požičkovom fonde platného a účinného v čase uzatvárania uvedených dohôd, riaditeľ fondu je štatutárnym orgánom fondu, ktorý koná v mene fondu vo všetkých veciach s výnimkou tých, ktoré sú týmto zákonom alebo štatútom fondu vyhradené rade fondu alebo dozornej rade.

Podľa § 5 ods. 4 zákona č. 200/1997 Z.z. o Študentskom požičkovom fonde platného a účinného v čase uzatvárania uvedených dohôd, riaditeľ fondu je zamestnancom fondu. Zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady.

Podľa § 7 ods. 1 štatútu Študentského požičkového fondu z novembra 2007 (ďalej len štatút), orgánmi fondu sú a) rada fondu, b) riaditeľ fondu a c) dozorná rada.

Podľa § 7 ods. 2 štatútu, funkcie člena rady fondu a člena dozornej rady fondu sú nezlučiteľné. Členmi orgánov fondu môžu byť iba občania Slovenskej republiky. Členstvo a funkcie v rade fondu a dozornej rade sú čestné. Členovia orgánov fondu sú bezúhonné osoby.

Podľa § 7 ods. 3 štatútu, zamestnanci fondu nesmú byť členmi rady fondu a dozornej rady fondu.

Podľa § 8 ods. 1 štatútu, najvyšším orgánom fondu je rada fondu. Rada fondu vykonáva správu fondu a riadi jeho činnosť.

Podľa § 8 ods. 14 štatútu, do pôsobnosti rady fondu patrí najmä:

- a) rozhodovať po dohode s ministrom o poskytnutí prostriedkov fondu na pôžičky do výšky na fakulty, pre študentov študujúcich na zahraničných vysokých školách a časti finančných zdrojov, ktoré môžu byť použité na poskytnutie pôžičky v priebehu akademického roka. Osobitne sa schvaľujú prostriedky pre žiadateľov v dennej forme štúdia a v externej forme štúdia. Rada fondu môže rozhodnúť o výške pôžičky pre študentov jednotlivých vysokých škôl aj na základe určenej výšky školného pre príslušný akademický rok, bez ohľadu na sociálne podmienky žiadateľa,
- b) vyhlasuje okrem zákonného termínu podávania žiadostí o pôžičku k 15.06. kal. roka aj ďalšie termíny možného podania žiadostí o pôžičku a podmienky pre priznanie pôžičiek v príslušnom akademickom roku,
- c) schvaľovať štatút fondu a rokovací poriadok rady fondu,
- d) schvaľovať rozpočet fondu,
- e) schvaľovať ročnú účtovnú závierku fondu overenú audítorom,
- f) schvaľovať výročnú správu o hospodárení a činnosti fondu za predchádzajúci rok, ktorá sa predkladá Národnej rade Slovenskej republiky, ministrom a Študentskej rade vysokých škôl,
- g) vymenovať a odvolať riaditeľa fondu a určovať jeho mzdu podľa osobitných predpisov,
- h) schvaľovanie a upravovanie manipulačných poplatkov a náhrad vychádzajúcich z obchodných a ekonomických podmienok fondu v tzv. Sadzovníku poplatkov a náhrad.

Podľa § 9 ods. 1 štatútu, riaditeľ fondu je štatutárnym orgánom fondu, ktorý koná v mene fondu vo všetkých veciach s výnimkou tých, ktoré sú zákonom alebo štatútom fondu vyhradené rade fondu alebo dozornej rade..

Podľa § 11 ods. 1 štatútu, činnosť fondu zabezpečujú zamestnanci fondu.

Podľa § 11 ods. 2 štatútu, počet zamestnancov, ich systemizáciu, pracovnú náplň, ako aj výšku mzdy v súlade s činnosťou a potrebami fondu určuje riaditeľ fondu. Informácie podáva rade fondu pri všetkých zmenách.

Podľa § 1 ods. 1 Zákonníka práce, tento zákon upravuje individuálne pracovnoprávne vzťahy v súvislosti s výkonom závislej práce fyzických osôb pre právnické osoby alebo fyzické osoby a kolektívne pracovnoprávne vzťahy.

Podľa § 1 ods. 2 Zákonníka práce, závislá práca je práca vykonávaná vo vzťahu nadriadenosti zamestnávateľa a podriadenosti zamestnanca, osobne zamestnancom pre zamestnávateľa, podľa pokynov zamestnávateľa, v jeho mene, v pracovnom čase určenom zamestnávateľom.

Podľa § 1 ods. 3 Zákonníka práce, závislá práca môže byť vykonávaná výlučne v pracovnom pomere, v obdobnom pracovnom vzťahu alebo výnimočne za podmienok ustanovených v tomto zákone aj v inom pracovnoprávnom vzťahu. Závislá práca nemôže byť vykonávaná v zmluvnom občianskoprávnom vzťahu alebo v zmluvnom obchodnoprávnom vzťahu podľa osobitných predpisov.

Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce, ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahujú sa na právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 11 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnanec je fyzická osoba, ktorá v pracovnoprávnych vzťahoch, a ak to ustanovuje osobitný predpis, aj v obdobných pracovných vzťahoch vykonáva pre zamestnávateľa závislú prácu.

Podľa § 17 ods. 3 Zákonníka práce, neplatnosť právneho úkonu nemôže byť zamestnancovi na ujmu, ak neplatnosť nespôsobil sám. Ak vznikne zamestnancovi následkom neplatného právneho úkonu škoda, je zamestnávateľ povinný ju nahradiť.

Podľa § 222 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Za'konni'ka práce, ak sa zamestnanec bezdôvodne obohatí na úkor zamestnávateľa alebo ak sa zamestnávateľ bezdôvodne obohatí na úkor zamestnanca, musí obohatenie vydať.

Podľa § 222 ods. 2 zákona č. 311/2001 Z.z. Za'konni'ka práce bezdôvodné obohatenie na účely tohto zákona je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho

úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 222 ods. 3 zákona č. 311/2001 Z.z. Za konníka práce predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na čí úkor bol získaný. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je možné najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Podľa § 222 ods. 6 zákona č. 311/2001 Z.z. Za konníka práce vrátenie neprávom vyplatených súm môže zamestnávateľ od zamestnanca požadovať, ak zamestnanec vedel alebo musel z okolností predpokladať, že ide o sumy nesprávne určené alebo omylom vyplatené, a to v lehote do troch rokov od ich výplaty.

Podľa § 223 ods. 1 zákona č. 311/2001 Z.z. Za konníka práce zamestnávateľ môže na plnenie svojich úloh alebo na zabezpečenie svojich potrieb výnimočne uzatvárať s fyzickými osobami dohody o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru (dohodu o vykonaní práce, dohodu o pracovnej činnosti a dohodu o brigádnickej práci študentov), ak ide o prácu, ktorá je vymedzená výsledkom (dohoda o vykonaní práce) alebo ak ide o príležitostnú činnosť vymedzenú druhom práce (dohoda o pracovnej činnosti, dohoda o brigádnickej práci študentov).

Podľa § 223 ods. 2 prvá veta Za konníka práce pracovnoprávny vzťah založený dohodami o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru sa vzťahujú ustanovenia prvej časti, § 85 ods. 1 a 2, § 90 ods. 10, § 91 až 95, § 98, § 119 ods. 1 a šiestej časti.

Podľa § 223 ods. 5 Za konníka práce spory vyplývajúce z tejto dohody sa prejednávajú rovnako ako spory z pracovného pomeru.

Podľa § 226 ods. 1 Za konníka práce dohodu o vykonaní práce zamestnávateľ môže uzatvoriť s fyzickou osobou, ak rozsah práce (pracovnej úlohy), na ktorý sa táto dohoda uzatvára, nepresahuje 350 hodín v kalendárnom roku. Do rozsahu práce sa započítava aj práca vykonávaná zamestnancom pre zamestnávateľa na základe inej dohody o vykonaní práce.

Podľa § 226 ods. 2 Za konníka práce dohoda o vykonaní práce sa uzatvára písomne, inak je neplatná. V dohode o vykonaní práce musí byť vymedzená pracovná úloha, dohodnutá odmena za jej vykonanie, doba, v ktorej sa má pracovná úloha vykonať, a rozsah práce, ak jej rozsah nevyplýva priamo z vymedzenia pracovnej úlohy. Písomná dohoda o vykonaní práce sa uzatvára najneskôr deň pred dnom začatia výkonu práce.

Podľa § 226 ods. 3 Za konníka práce pracovná úloha sa musí vykonať v dohodnutej dobe, inak môže zamestnávateľ od dohody odstúpiť. Zamestnanec môže od dohody odstúpiť, ak nemože pracovnú úlohu vykonať preto, že mu zamestnávateľ neutvoril dohodnuté pracovné podmienky. Zamestnávateľ je povinný nahradiť škodu, ktorá mu tým vznikla.

Podľa § 226 ods. 4 Za konníka práce odmena za vykonanie pracovnej úlohy je splatná po dokončení a odovzdaní práce. Medzi účastníkmi možno dohodnúť, že časť odmeny bude splatná už po vykonaní určitej časti pracovnej úlohy. Zamestnávateľ môže odmenu po prerokovaní so zamestnancom primerane znížiť, ak vykonaná práca nezodpovedá dohodnutým podmienkam.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 zákona číslo 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor inej osoby bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premcovať, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premcovanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premcovania dovoľá, nemožno premcované právo veriteľovi priznať.

Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premcujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremcujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premcovacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premcovať za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že doslo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premcovať za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu doslo.

Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peniažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peniažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca Študentský pôžičkový fond, je subjekt poskytujúci pôžičky študentom. Rada fondu je hlavným orgánom tohto subjektu, ktorý má v zmysle § 3 Zákona o ŠPF Fond spravovať a riadiť jeho činnosť, primárne však rozhodovať o poskytovaní pôžičiek študentom a riešiť veci s uvedeným súvisiace. Zákon o Študentskom pôžičkovom fonde len demonštratívne upravoval právomoci člena rady, ktoré sú bližšie upravené v Štatúte fondu. Zo Štatútu fondu vyplýva, že členovia rady sú oprávnení predkladať Fondu návrhy a podnety, môžu upravovať manipulačné poplatky, a iné. V zmysle uvedeného má súd za to, že kompetencie člena rady nemožno charakterizovať výlučne ako

kompetencie rozhodovacie a schvaľovacie, nakoľko členovia rady mali plniť aj iné úlohy a povinnosti ako schvaľovať, resp. rozhodovať o predložených otázkach.

Z predložených Dohôd o vykonaní práce vyplýva, že ich predmetom bol výkon nasledujúcich činností:

- rozpracovanie uznesenia vlády SR č. 734 zo dňa 14.10.2009 na podmienky Študentského pôžičkového fondu v rozsahu práce 10 hodín;
- príprava návrhov na úpravu sadzobníka poplatkov a náhrad od 01.07.2010 a podklady poskytovania pôžičiek pre školský rok 2010/2011 na zasadnutie konané dňa 22.04.2010 v rozsahu práce 10 hodín;
- návrhy na dopracovanie štatútu fondu v súlade s uzneseniami rady fondu a dozornej rady a zmenami súvisiacimi so zemnou sadzobníka poplatkov a to vo období od 15.06.2010 do 29.06.2010 v rozsahu práce 120 hodín;
- príprava analýzy posúdenia žiadostí o pôžičku v akademickom roku 2010/2011 so zameraním na príslušné školy a študentov študujúcich na zahraničnej VŠ s aspektom zvýšenia pôžičky do 2-násobku zákonnej výšky vzhľadom na výšku školného na zasadnutie konané dňa 22.10.2010 v rozsahu práce 10 hodín;
- príprava návrhu na poskytovanie pôžičky v súvislosti s pripravovaným spoplatnením vysokoškolského vzdelávania v Českej republike a zvýšenia školného v Anglicku na zasadnutie konané dňa 17.12.2010 v rozsahu práce 10 hodín;
- príprava zhodnotenia kritérií priznávania pôžičiek uvedených v zákone po novele súvisiacich zákonov v období od 20.12.2010 do 31.12.2010 v rozsahu práce 150 hodín;
- vypracovanie alternatívneho návrhu poskytovania pôžičiek v šk. roku 2011/2012 v nadväznosti na zmeny vo vysokom školstve publikované v médiách.

Ustanovenie § 4 zákona o ŠPF obsahuje demonštratívny výpočet pôsobnosti rady fondu, predovšetkým tam patrí rozhodovanie o poskytnutí prostriedkov fondu na pôžičky pre študentov na VŠ, prípadne aj pre študentov, ktorí študujú na VŠ v SR v postavení zahraničného Slováka, schvaľovať dokumenty fondu, a to štatút fondu, rokovací poriadok rady fondu, rozpočet fondu ročnú účtovnú závierku fondu overenú audítorom, výročnú správu o hospodárení a činnosti fondu za predchádzajúci rok, vymenovanie a odvolanie riaditeľa fondu a určovanie jeho mzdy. Podľa štatútu študentského pôžičkového fondu účinného od novembra 2007, z § 8 ods. 14 ďalej patrí do pôsobnosti rady fondu poskytovanie prostriedkov fondu na pôžičky aj pre študentov študujúcich na zahraničných VŠ a okrem toho do pôsobnosti rady fondu patrí tiež schvaľovanie a upravovanie manipulačných poplatkov a náhrad vychádzajúcich z obchodných a ekonomických podmienok fondu v tzv. sadzobníku poplatkov a náhrad.

Podľa názoru súdu je nepochybné, že každý člen rady Fondu, aby mohol zodpovedne plniť svoju funkciu, a to rozhodovať na zasadnutiach rady Fondu, potrebuje sa nevyhnutne pripraviť na tieto zasadnutia. Je potrebné štúdium dokumentov, vypracovanie rôznych návrhov dokumentov, koncepcií, vypracovanie rozborov, podkladov pre rozhodnutie. Aj táto činnosť však spadá pod výkon funkcie člena rady Fondu, je jej neoddeliteľnou súčasťou, pričom z citovaného zákona nevyplýva iná právna úprava. Kompetencie člena rady Fondu nemožno charakterizovať výlučne ako kompetencie rozhodovacie a schvaľovacie. Rozhodovací a schvaľovací proces je potrebné vykladať v širšom zmysle slova, tento proces v sebe zahŕňa aj predkladanie pripomienok, návrhov, vypracovanie analýz, koncepcií či iných dokumentov súvisiacich s právomocou rady fondu. Z tohto dôvodu ani za tieto činnosti nemá člen rady Fondu nárok na odmenu, teda vyplatenie akejkoľvek odmeny členovi rady Fondu v súvislosti s výkonom jeho funkcie člena rady Fondu neprichádza do úvahy práve s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 8 Zákona o ŠPF.

Súd zameral svoje skúmanie na predmet jednotlivých dohôd o vykonaní práce a z vykonaného dokazovania má za preukázané, že činnosti, ktoré sa na základe dohôd o vykonaní práce odporca zaviazal vykonávať, spadajú do pôsobnosti rady Fondu, keďže rozhodovanie vo všetkých týchto otázkach nepochybne patrí práve do pôsobnosti rady vzhľadom na zákonom, resp. Štatútom fondu vymedzenú pôsobnosť rady.

Pojem čestná funkcia je potrebné vykladať tak, že ustanovenie do tejto funkcie, resp. jej zastávanie predstavuje pre danú osobu česť, teda aj pri plnení povinností z nej vyplývajúcich sa možno spoliehať na česť osoby vykonávajúcej túto funkciu, pričom jedná sa o funkciu, ktorá nie je honorovaná, t.z. nemožno očakávať od nej žiaden finančný profit, žiaden príjem či odmenu. Uvedené sa v plnom rozsahu vzťahuje aj na výkon funkcie člena rady fondu, v tomto prípade teda výkon akejkoľvek činnosti odporkyňou

patriacej do pôsobnosti rady fondu ako najvyššieho orgánu fondu, ktorý vykonáva správu fondu a riadi jeho činnosť, je bezodplatný.

Ustanovenie § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF je potrebné vykladať tak, že tá istá osoba nemôže byť súčasne členom rady Fondu a zamestnancom Fondu. Je neprijateľné napríklad, aby člen rady Fondu, ktorý rozhoduje v otázke vymenovania a odvolania riaditeľa Fondu, určovania jeho mzdy, bol vo vzťahu podriadenosti k riaditeľovi Fondu na základe uzatvoreného pracovnoprávneho vzťahu.

V zmysle § 11 ods. 1 Zákonníka práce používa v širšom zmysle slova. Do širšieho vymedzenia pojmu zamestnanec by bolo možné zahrnúť nielen fyzickú osobu ako účastníka pracovného pomeru, ale aj fyzické osoby, pracujúce v štátnozamestnaneckom vzťahu, ako aj fyzické osoby, ktoré pracujú na základe dohôd o vykonaní prác mimo pracovného pomeru. Založením pracovnoprávneho vzťahu odporca nadobudol postavenie zamestnanca a navrhovateľ postavenie zamestnávateľa. Za zamestnanca fondu sa teda považuje aj osoba, ktorá vstúpila do pracovnoprávneho vzťahu na základe dohody resp. dohôd o vykonaní práce. Odporca na základe dohôd poskytol ako zamestnanec zamestnávateľovi - Fondu plnenia, ktoré priamo súviseli s výkonom jeho funkcie ako člena rady fondu a za takéto plnenia prijal odmenu. Z obsahu týchto dohôd nepochybne vyplýva, že ich predmetom bolo poskytnutie plnenia priamo súvisiaceho s výkonom funkcie odporcu ako člena rady fondu. Možno teda uzavrieť, že plnenie, ktoré odporca v prospech fondu poskytol, nebolo podľa svojho obsahu plnením nad rámec funkcie vykonávanej odporcom vo fonde a teda odporca ako člen rady fondu prijal odmenu od navrhovateľa na základe dohôd o vykonaní práce, hoci musel vedieť, že členstvo a funkcie v rade fondu sú čestné a takisto aj to, že člen rady fondu nemôže byť aj zamestnancom fondu.

Na základe uvedeného považoval súd predmetné dohody absolútne neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, pretože obchádzajú zákon, teda citovaný § 5 ods. 4 zákona o ŠPF, a vzhľadom na účel ich uzatvorenia sú nepochybne aj v rozpore s dobrými mravmi. K obchádzaniu zákona súd dodáva, že v tomto prípade bolo zrejším účelom uzatvárania dohôd o vykonaní práce a následného vyplácania odmien obídenie vykonávania funkcie člena rady Fondu bez nároku na odplatu.

Peňažné prostriedky vyplácané odporcovi na základe neplatných právnych úkonov zakladajú na jeho strane bezdôvodné obohatenie podľa § 451 Občianskeho zákonníka a z toho dôvodu je povinný vrátiť prijaté plnenie navrhovateľovi.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal a v tomto prípade vyplýva povinnosť odporcu vrátiť navrhovateľovi vyplatené odmeny na základe uzatvorených dohôd o vykonaní práce v celkovej sume 6.827,15 eur, pričom plnenie, ktoré poskytol odporca navrhovateľovi na základe neplatných dohôd o vykonaní práce, nie je dôvodné navrhovateľom vrátiť, keďže ako je uvedené vyššie, súd má za preukázané, že toto plnenie vykonával odporca v rámci výkonu svojej funkcie člena rady Fondu ako vyplýva z porovnania pôsobnosti rady Fondu ustanovenej v zákone a v Štatúte fondu so znením uzatvorených dohôd o vykonaní práce.

K tvrdeniam odporcu poukazujúcim na aplikovanie § 17 ods. 3 Zákonníka práce, poskytujúce ochranu zamestnancovi pri neplatnosti právneho úkonu súd uvádza, že v danom prípade vzhľadom na absolútnu neplatnosť uzavretých dohôd o vykonaní práce, medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom nevznikol platne pracovnoprávny vzťah, preto odporca ne získal status zamestnanca, a nemôže sa na neho vzťahovať ochrana v zmysle § 17 ods. 3 Zákonníka práce. Neplatnosť dohôd o vykonaní práce zavinil aj odporca, ktorý mal mať vedomosť o tom, že ako člen rady fondu nemôže byť jeho zamestnancom a za výkon funkcie člena rady fondu nemôže poberať odmenu.

Nakoľko odporca vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku súd posudzoval otázku premlčania. Z ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že pre začiatok subjektívnej premlčacej doby na uplatnenie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je rozhodujúci subjektívny moment, keď sa oprávnený dozvie o okolnostiach, ktoré sú rozhodujúce pre uplatnenie jeho práva. Vedomosť oprávneného o tom, že na jeho úkor bolo získané bezdôvodné obohatenie a o tom, kto ho získal, musí byť teda skutočná a nie iba predpokladaná, pretože, len ak oprávnený vie o tom, že na jeho úkor sa niekto bezdôvodne obohatil, môže uplatniť svoje právo, t.j. požadovať vydanie dôvodného obohatenia. Nie je pritom rozhodujúce ani to, či sa oprávnený o svojom práve nedozvedel vlastným

zavinením, teda či sa mohol o svojom práve dozvedieť alebo mal dozvedieť pri vynaložení potrebnej starostlivosti. Pokiaľ ide o počítanie subjektívnej premlčacej doby, za začiatok jej plynutia je nutné považovať deň, keď účastník zistil neplatnosť zmluvy. Za začiatok takejto subjektívnej vedomosti judikatúra považuje aj okamih upozornenia účastníka zmluvy na jej neplatnosť revíznymi orgánmi. V danom prípade Výročná správa o činnosti a hospodárení študentského pôžičkového fondu, vrátane účtovnej závierky za rok 2010 bola predložená Výboru NR SR pre vzdelávanie, vedu, mládež a šport, ktorej súčasťou bola aj správa nezávislého audítora zo dňa 11.03.2011. Rada Fondu zo samotnej výročnej správy o činnosti a hospodárení fondu ani z účtovnej závierky za rok 2010, ani zo správy nezávislého audítora nezistila skutočnosť, že dohody o vykonaní práce sú absolútne neplatné právne úkony. Následne dňa 16.06.2011 predmetnú výročnú správu prerokoval príslušný Výbor NR SR, keď otázky členov výboru smerovali najmä k výške nákladov súvisiacich s prevádzkou Fondu, k mzdovým prostriedkom určeným pre zamestnancov Fondu s tým, že výbor neprijal platné uznesenie, ktorým by vzal na vedomie predmetnú výročnú správu, nakoľko návrh uznesenia nezískal súhlas nadpolovičnej väčšiny prítomných členov výboru, ako vyplynulo z výpisu zo zápisnice z tejto schôdze výboru. Súd má za preukázané, že rada Fondu nezistila absolútnu neplatnosť uzavretých dohôd o vykonaní práce s tým, že zo strany Výboru NR SR pre vzdelávanie, vedu, mládež a šport neprijatím platného uznesenia bol prejavovaný nesúhlas s postupom Fondu v tejto otázke, kde sa jednalo o otázku odbornú a bola daná nevyhnutná potreba právneho posúdenia súladu uzavretých dohôd o vykonaní práce medzi Fondom a členmi rady Fondu a členmi dozornej rady s ustanovením § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF. Fond sa obrátil na svojho právneho zástupcu so žiadosťou o stanovisko v tejto otázke. Dňa 05.10.2011 právny zástupca fondu vypracoval memorandum k problematike uzatvárania dohôd o vykonaní práce členom rady a členom dozornej rady a ich súlad s ustanovením § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF, ktorý dospel k záveru, že dohoda o vykonaní práce uzatvorená členom rady a členom dozornej rady s Fondom nie je v súlade s ustanovením § 5 ods. 4 Zákona o ŠPF. Z uvedeného má súd za preukázané, že navrhovateľ sa dozvedel o okolnostiach rozhodujúcich pre uplatnenie jeho práva na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. o absolútnej neplatnosti uzavretých dohôd o vykonaní práce až na základe memoranda zo dňa 05.10.2011. Vzhľadom k tomu subjektívna premlčacia doba u všetkých dohôd o vykonaní práce uzavretých medzi navrhovateľom a odporcom začala plynúť dňa 05.10.2011 a uplynula dňa 05.10.2013. Keďže návrh na začatie konania podal navrhovateľ na Okresný súd Bratislava I dňa 21.12.2012, stalo sa tak pred uplynutím premlčacej doby, a teda námietka premlčania vznesená odporcom je nedôvodná z čoho vyplýva, že právo navrhovateľa na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčané nie je.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že odporca si vykonaním prác špecifikovaných v dohodách plnil svoju funkciu a preto je povinný vrátiť žalobcovi ním poskytnuté plnenia. Zároveň je nesporné, že odporca si svoj dlh (plnenia získané na základe absolútne neplatných dohôd v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka) nesplnil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu. Navrhovateľovi teda vzniklo zákonné právo požadovať od odporcu popri istine aj úrok z omeškania. Úrok z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. O úroku z omeškania súd teda rozhodol v súlade s § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Nakoľko súd nemal za preukázané, že výzva na úhradu zo dňa 04.12.2012 bola odporcovi doručená a tvrdenia navrhovateľa, že výzva bola odporcovi doručená dňa 14.12.2012 sú iba domnienkou, súd preto priznal navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 8.827,15 € až od 21.12.2012 do zaplatenia t.j. od podania návrhu na súd a návrh vo zvyšku zamietol.

Navrhovateľ predložil relevantné doklady a preukázal dôvodnosť návrhu, preto súd uznal nárok navrhovateľa za opodstatnený a zaviazal odporcu na plnenie tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.827,15 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 21.12.2012 do zaplatenia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p., nakoľko účastníkovi, ktorý mal vo veci úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Trovy konania navrhovateľa predstavujú trovy konania a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa, ktoré podľa Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. pozostávajú z:

A/ 1/ zaplateného súdneho poplatku v sume za návrh v sume 409,50 €,

B/ 1/ dvadsaťjeden úkonov právnej služby pri hodnote úkonu 237,34 € /bez DPH/ vychádzajúc z hodnoty veci 6.827,15 €:

1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia zo dňa 20.12.2012 (§ 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
2. písomné podanie na súd vo veci samej (návrh na začatie konania) zo dňa 21.12.2012 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
3. stretnutie s protistranou dňa 04.04.2013 vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny (§ 14 ods. 2 písm. b) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
4. stretnutie s protistranou dňa 10.04.2013 vo výške dvoch tretín základnej sadzby tarifnej odmeny (§ 14 ods. 2 písm. b) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu)
5. písomné podanie na súd vo veci samej (odpoveď na výzvu súdu) zo dňa 05.06.2013 (§ 14 ods. 1 písm. b) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
6. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 29.11.2013 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
7. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie k námietke premlčania) zo dňa 10.12.2013 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
8. účasť na pojednávaní dňa 14.01.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
9. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 24.01.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
10. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 28.04.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
11. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 02.05.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
12. účasť na pojednávaní dňa 06.05.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
13. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 23.05.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
14. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 26.06.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
15. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 15.07.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
16. účasť na pojednávaní dňa 11.11.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
17. účasť na pojednávaní dňa 27.01.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),
18. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 05.02.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
19. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 25.09.2015 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
20. písomné podanie na súd vo veci samej (vyjadrenie) zo dňa 21.01.2016 (§ 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky platnej a účinnej v čase úkonu),
21. účasť na pojednávaní dňa 02.02.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky),

2/ Režijný paušál - 2 x 7,63 € + 5 x 7,81 € + 9 x 8,04 € + 3 x 8,39 € + 2 x 8,58 €, spolu 169,- € (§16 ods. 3 vyhlášky).

Trovy právneho zastúpenia 4825,90 € + 20 % DPH, t. j. spolu 5791,08 €

Súd nepriznal právnomu zástupcovi navrhovateľa odmenu za nasledujúce úkony právnej služby:
- úkon uvedený pod bodom 3. - oznámenie zo dňa 26.03.2013 (1/2 úkon) - nakoľko právny zástupca navrhovateľa oznámil súdu skutočnosť, ktorá vyplývala priamo zo zákona, teda že podľa § 23 ods. 1 zákona č. 396/2012 Z.z. o Fonde na podporu vzdelávania sa Študentský pôžičkový fond zrušil a podľa § 23 ods. 2 zákona sa právnym nástupcom od 01.01.2013 stal Fond na podporu vzdelávania. Teda právny zástupca len súdu oznámil skutočnosť, ktorá vyplýva priamo zo zákona (ktorý súd pozná) a na

jej oznámenie nebol ani vyzvaný a súd toto oznámenie nepovažoval za úkon vo veci samej, za ktorý by patrila advokátovi odmena,

- úkon uvedený pod bodom 7. - vyjadrenie zo dňa 20.08.2013 - nakoľko súd nemá zo spisu preukázané vykonanie tohto úkonu,
- úkon uvedený pod bodom 16. - vyjadrenie zo dňa 30.05.2014, ktorým právny zástupca navrhovateľa doložil do spisu listinné dôkazy - čestné vyhlásenia p. Kvaka a p. Goliáša;
- úkon uvedený pod bodom 17. - vyjadrenie zo dňa 17.06.2014, uvedeným podaním právny zástupca odpovedal na výzvu súdu či trvá na vypočutí navrhnutých svedkov zo dňa 03.06.2014, pričom podanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti týkajúce sa veci samej,
- úkon uvedený pod bodu 19. - vyjadrenie k pojmu čestnosť zo dňa 02.07.2014, pričom navrhovateľovi nič nebránilo vyjadriť sa k pojmu čestnosť už v samotnom návrhu na začatie konania a podanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti týkajúce sa veci samej;
- úkon uvedený pod bodom 21. - vyjadrenie zo dňa 21.07.2014 a doloženie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Copr/4/2014-375 zo dňa 19.06.2014, ktorým právny zástupca navrhovateľa doložil súdu do spisu rozhodnutie v obdobnom spore,
- úkon uvedený pod bodom 22. - vyjadrenie zo dňa 26.08.2014 a doloženie zápisnice rady a dozornej rady Fondu zo dňa 19.12.2000, pričom podanie neobsahuje žiadne nové skutočnosti týkajúce sa veci samej.

Odporca je povinný zaplatiť trovy konania vo výške 409,50 € a trovy právneho zastúpenia vo výške 5791,08 €, spolu 6200,58 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.